

M. G. LEONARD I SAM SEDGMAN

MISTERIS AL TREN

Robatori
al
Falcó Escocès

Estrella Polar

M. G. LEONARD
I SAM SEDGMAN

MISTERIS AL TREN

ROBATORI AL FALCÓ
ESCOCÈS

Traducció d'Anna Puente i Lluçà

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Adventures on trains. The Highland Falcon thief*

© M. G. Leonard i Sam Sedgman, 2020

© de la traducció: Anna Puente Lluçà, 2021

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2021

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: febrer del 2021

ISBN: 978-84-18443-57-2

Dipòsit legal: B. 276-2021

Impressió a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Capítol u

Bitllet de bord

En Harrison Beck es va treure un bolígraf de la butxaca del seu anorac groc, el va fer girar amb destresa per damunt del dit índex per tal que quedés amb la punta cap avall, i va començar a dibuixar al marge central del diari estès sobre la taula. Les arrugues de preocupació instal·lades al front del seu pare el posaven nerviós.

En Colin Beck va abaixar la secció d'esports del diari amb un esbufec carregat de frustració i va assenyalar el rellotge de l'estació.

—El teu germà va dir que quedàvem aquí a les cinc. Som a la cafeteria que va especificar i són les cinc. —Va observar la gent que avançava per l'estació fent zigzagues—. On és, Bev?

—No pateixis, amor —va renyar la Beverly Beck el seu marit, amb veu dolça—. Encara tindràs un tall de digestió. —Li va posar la mà sobre la màniga—. En Nat arribarà.

A en Hal se li va torçar el bolígraf mentre escrutava el rostre de la seva mare. Semblava cansada. L'abric blau de llana gruixuda del pare li anava tan gros que quedava enfonsada, però estava tan embarassada que la panxa li sobresortia per davant. Ningú havia preguntat a en Hal si volia una germaneta: en tindria una, ho volgués o no. Va deixar estar el bolígraf.

—Mama, no vull anar amb l'oncle Nat. Em vull quedar amb tu. No m'agraden els trens. Són avorrits.

—Ja ho sé, salsitxeta —va dir ella allargant el braç i estarrufant-li els cabells—, però t'anirà bé passar algun temps amb el teu oncle. És un home interessant.

En Hal va fer una ganyota. Sempre que un adult deia que una cosa t'havia d'anar bé significava que era avorrida, o fastigosa, o totes dues coses.

—Si no, et quedaries tancat en una sala d'espera d'hospital, i no és un bon lloc per acabar les vacances d'estiu. —Li va tustar la mà—. Potser fins i tot et divertiràs.

—No.

En Hal va alçar la vista cap al sostre de vidre de l'estació, per on es veia un cel ennuvolat. No volia que l'aviesin a fer un viatge amb tren amb un oncle que només veia per Nadal. Les arcades altes de King's Cross estaven recobertes d'un entramat blanc que feia que l'interior de l'estació semblés un rusc i que tots els passatgers atrafegats semblessin abelles. Un tràfec agitat de gent anava d'una banda a l'altra arrossegant maletes i carregant maletins. Un home estava palplantat al costat d'una barra de ferro plena a vessar de diaris, i els llançava a la gent. En Hal va llegir de resquitllada el titular «El lladre de joies actua de nou» quan una dona amb trajo va agafar un dels exemplars del venedor i se'l va entaforar sota el braç per llegir-lo al tren. Dos coloms de pit prominent van córrer cap a en Hal, picotejant a terra.

En Colin Beck va clavar una puntada de peu.

—Foteu el camp! —va grunyir—. Sou una plaga!

En Hal es va mirar el pare amb el front arrufat, va arrencar la crosta del seu sandvitx de pernil dolç a mig acabar i es va ajupir sota la taula per llançar-la als ocells d'ulls atònits. Els coloms van agafar la crosta i van iniciar un estira-i-arronsa. Tot d'una, un parell de vambes d'ant de

color negre carbó amb tres ratlles blanques es van aturar al costat de la taula. En Hal va veure els pantalons marrons d'espiga amb una línia de planxat ben marcada. Només podia ser una persona. La cadira metàl·lica de la mare va esgarrapar el terra de ciment quan ella es va posar dreta.

—Nat! —va cridar, va vorejar la taula i es va llançar al coll del seu germà gran.

—Compte, Bev, que encara em tiraràs a terra. —L'oncle Nat va deixar a terra el seu maletí de pell desgastada i el paraigua per abraçar-la—. Com estàs, ratolina? Estàs bé?

—Sí —va respondre la mare. Els seus ulls es van disparar cap a en Hal—. Gens malament.

—Nathaniel, m'alegro de veure't. —El pare s'havia posat dret i ja agafava la mà de l'oncle Nat per fer-li una encaixada—. T'agraïm molt que facis això... De debò.

Els ulls d'en Hal anaven del seu oncle al seu pare alternativament. L'oncle Nat estava compost de línies rectes. Era prim, amb uns cabells llisos molt ben tallats, i duia unes ulleres de muntura gruixuda de nacre. El seu impermeable de color terracota i el jersei mostassa combinaven a la perfecció amb els pantalons i les sabates. En canvi, el pare era un batibull de cercles. El seu rostre rodó i amable arribava fins a un niu de cabells canosos, amb unes entrades que guanyaven terreny, coronat amb una clapa calba. Tenia les espatlles corbades, i la seva camisa de quadres blau marí estava ficada per dins els pantalons subjectats amb un cinturó marró, cosa que emfatitzava la panxa prominent.

L'oncle Nat es va girar cap a en Hal, amb els ulls brillants.

—Ja és hora que conegui millor el meu nebot. —Va

allargar la mà cap al noi—. Has crescut molt des de Nadal, Harrison. Tens ganes de començar la nostra aventura amb locomotora de vapor?

En Hal va sacsejar la mà del seu oncle i va assentir amb el cap, però no pensava dir que sí en veu alta, perquè llavors estaria mentint. Un viatge d'anada i tornada fins a Escòcia en el tren més lent del món amb el seu oncle estrany no encaixava amb el seu concepte d'aventura.

—Estàs segur que et va bé que en Hal vingui amb tu? —va fer la mare, recollint la motxilla d'en Hal i posant-l'hi a les espatlles—. Li he dit que et deixi espai quan hakis de treballar.

L'oncle Nat era escriptor de viatges, i havia accedit a endur-se en Hal en un viatge de feina, mentre ingressaven la Beverly Beck perquè tingués la nena.

—I tant! No patiu per nosaltres. —L'oncle Nat va posar una mà a la panxa de la seva germana, amb molt de compte—. Tu concentra't a portar aquesta nena al món sana i èstàlvia. Us espero a tots tres a l'estació de Paddington perquè ens vingueu a recollir quan tornem, d'aquí a quatre dies.

—Sí.

En Hal va assentir amb vehemència. La seva boca es va moure, però no en va sortir cap paraula.

—No em passarà res, Hal —va dir la mare, en to suau. Es va ajupir i li va posar una mà a la galta—. No has de patir. El pare em cuidarà. —Es va descordar la cadeneta platejada que li penjava del coll—. Té, agafa el sant Cristòfol de l'avi perquè et porti bona sort. El patró dels viatgers et protegirà durant el trajecte.

En Hal va agafar el medalló platejat entre el polze i l'índex. Va notar el gravat de sant Cristòfol, amb un bastó a la mà i un infant a les espatlles.

—Però, i si el necessites tu?

—Ja me'l tornaràs quan siguem a casa. —La mare li va lligar la cadeneta i tot seguit va començar a barallar-se amb l'anorac groc, traient-li la caputxa de sota la motxilla, on s'havia quedat arrugada. Li va passar les puntes dels dits pels cabells de color ros cendra—. Et portaràs bé amb el teu oncle, oi?

—Sí, mama.

—Quina ruta farà el Falcó Escocès, Nathaniel? —va preguntar el pare.

—Recorrerem la costa est cap amunt fins a Balmoral, on ens aturarem a dinar demà abans de fer la volta a Escòcia i tornar cap avall per l'oest.

El pare d'en Hal va assentir.

—A Crewe han passat dies muntant el guarniment. L'estació estava espectacular quan hem agafat el tren, avui.

—M'imagino que hi haurà un munt de pompa cerimoniosa. —L'oncle Nat va picar l'ullet a en Hal—. Aquest serà un viatge que recordaràs la resta de la teva vida.

—Tens molta sort de fer aquest viatge, fill. —El pare d'en Hal li va tustar l'espalla—. Recordo que quan era petit saludava el Falcó Escocès quan travessava Crewe. És un tren preciós.

—Et trobaré a faltar —li va dir la mare mentre l'abraçava—. Fes cas de l'oncle, i ens veiem d'aquí a quatre dies.

—Ens ho passarem bé. —L'oncle Nat va recollir el seu maletí, es va penjar el paraigua al braç i va agafar la mà d'en Hal—. Molt bé, hem de marxar. Que si no, perdrem el tren.

A en Hal li costava parlar. No s'havia acomiadat com

calia. Els seus pares es van apartar, saludant i somrient mentre l'oncle Nat l'estirava cap a l'altra banda del vestíbul. Va veure com el pare envoltava les espatlles de la mare amb gest protector. Llavors es van girar, es van fondre en la multitud i, en un tancar i obrir d'ulls, van desaparèixer.

—Hauràs de tenir el bitllet a mà. —L'oncle Nat va deixar anar en Hal i es va furgar la butxaca de l'impermeable.

Escrutant la gentada per si hi veia els seus pares, en Hal només va identificar les cares inexpressives dels desconeguts. Sentia una buidor a les entranyes. L'oncle Nat li va ficar un rectangle de color blanc dins la mà.

*SA ALTESA REIAL EL PRÍNCIP
CONVINDA CORDIALMENT
Harrison Beck
A L'ÚLTIM VIATGE DEL
FALCÓ ESCOCÈS*

—Estàs a punt, Harrison? —Tenia una veu suau, com la de la seva mare.

En Hal va donar un cop d'ull per sobre l'espatlla, va alçar la mirada cap al seu oncle i va assentir amb el cap.

—Estic a punt.

Una multitud estava apinyada a l'entrada de l'andana, empenyent-se per aconseguir el millor lloc.

—No ens entretinguem a la catifa vermella —va dir l'oncle Nat, avançant cap a la gent a grans gambades—. Deixem l'escenari per a qui li agradi ser el focus d'atenció.

Observant el seu anorac groc i els texans blaus descolorits, en Hal va sentir un rampell de pànic. No anava prou mudat per caminar per una catifa vermella.

—Bitllets, sisplau —va dir un guàrdia uniformat.

En Hal li va lliurar el rectangle blanc on hi posava el seu nom. Les càmeres van disparar flaixos i el guàrdia va somriure.

—Benvingut, Harrison Beck, a l'últim viatge del Falcó Escocès.